

Man har fremdeles i den ovenanførte Retning anført, „at Substitutionen af Prinds Christian og Hans og Gemalindes mandlige Descendents vilde være umulig ved Hjælp af de foreliggende Actstykker alene, naar ikke Kongelovens Arvegang tillige ophæves, eftersom der ikke findes nogen Disposition, der, hvis dette ikke skeer, kunde betage S. M. Kongens eller Arveprinds Frederik Ferdinands eventuelle qvindelige Descendents den Arvegangsret, der efter lex regia ved Fødselen vilde være erhvervet.“

Ogsaa dette er imidlertid, som let sees, kun en vrang Opfattelse og en synderlig Fordreilse af Sagen. Om der end virkelig havde været nogen Ufuldstændighed i Actterne i den paapegede Retning, saa vilde der dog alene kunne opstaa Spørgsmaal om nogen Indskydelse heraf paa det trufne Arrangement, hvis det imod Formodning skulde vise sig, at en saadan legitim qvindelig Descendents, som den anførte, i Virkeligheden var kommen til Existens til den Tid, da Arvesaldet indtræder; og førend der var Anledning til at formode, at dette vilde blive Tilfældet, kunde altsaa i alt Fald ingen yderligere Forholdsregel være fornøden. Men Sagen er derhos, at Acterne ogsaa i den angivne Hensende ere aldeles fuldstændige. Da Betingelsen, hvortil Prinds Christians og Børns Afgang til Thronfølgen er knyttet, kun er den, „at der mangle mandlige Descendenter i lige Linie fra Kong Frederik III“, saa har S. M. Kongen ved dette af ham selv istandbragte Arrangement kun beholdt sin eventuelle mandlige Descendents's Ret, men naturligtviis ligefrem renonceret paa den Ret, der ellers kunde tilkomme hans eventuelle qvindelige Descendents. Og, dette gjælder ogsaa om S. R. H. Arveprindsen, der ligeledes har samtykket i det hele Arrangement, hvilket Samtykke derfor ogsaa specielt er bleven paaberaabt i Londoner Tractatens Art. I.

Da der, saaledes som vi i det Foregaaende have oplyst, ingen tractatmæssig eller anden lignende Nødvendighed har været tilstede til at

indføre en Ophævelse af Kongelovens Arve-regler, kan Ministeriets Forslag herom kun søge sin Retfærdiggjørelse i et Hensyn til Hensigtsmæssigheden og Gavnligheden af ved denne Leilighed at ombytte Kongelovens agnatist-cognatistiske Arvesølge med den rent agnatistiske. Forskjellen imellem disse tvende Systemer bestaaer, som bekendt, deri, at efter den rent agnatistiske Arvesølge ere itkun de fra første Erhverver nedstammende mandlige Agnater (Mand af Mand) succesionsberettigede, og Thronen bliver altsaa ved Mandstammens Ophør arveløs og maa besettes ved et Valg eller paa anden saadan extraordinair Maade. Den agnatist-cognatistiske Arvesølge giver vel blandt første Erhververs Efterkommere de mandlige Agnater, saalænge saadanne findes, et ubetinget Fortrin fremfor de øvrige Slægtninge; men, naar Mandstammen er uddød, falder den de qvindelige Agnater (Qvinde af Mand) og de af dem stiftede Linier, de mandlige og qvindelige Cognater (Mand og Qvinde af Qvinde) til Successionen, og det kan, med en saaledes uddødt Arveret, ikke let indtræffe, at Thronen skulde blive arveløs. Denne subsidiaire cognatistiske Arvesølge kan vel ordnes paa forskjellig Maade; men den almindelige Regel, som ogsaa er opstillet i Kongeloven, er den, at Folgeordenen er den samme som den, der gjælder for Mandstammens Succession, eller, med andre Ord, at de qvindelige Agnater og deres Børn betragtes som om de vare mandlige Agnater. Hvo der, ved Mandstammens Ophør, skal arve, bestemmes altsaa ganske simpelt først efter Liniens Nærhed i Forhold til den sidstafdøde Konge, og iblandt de flere til samme Linie henhørende Personer gjøres derefter de samme Regler, som gjælde for den agnatistiske Succession, Udslaget, dog saaledes, at imellem flere, som ellers staae lige, v: som ere Sødsfænde, foretraktes Mandsperson, uden Hensyn til Alderen, for Qvindesperson. Naar da en saadan mandlig Cognat har besægt Thronen, og har stiftet nye mandlige Linier, arve disse atter ganske efter de for de oprindelige agnatistiske Linier gjældende Regler. De svævende Forestillinger, man jævnlig møder om den hele Hær af Prætendenter, som den subsidiaire cognatistiske Succession skulde kunne fremkalde,